

поп погнал синат поп да го бие. Синътъ подбѣгвал до нѣйдѣ, послѣ се обраќа та казва на баща си: Засрами се бе човѣче Божѣ, как смѣеш да гониш лице Боже! А той тогава му изрѣкал горнитѣ думи.

Бяга като крошум.

Бягахми от ачция, врѣхлетехми на Гюмрюкчия¹⁾.

Бягахми от вълци, налетѣхми на мечки, — на по голѣмо зло.

Бягаш от добро, зло ше та сполети.

Бяг-ѣт не си е хубаво, ама сякога е по здраво.

Бягами от дѣж, сполете ни град.

Бяда бяда ражда.

Бедице ле несторена, доде не та струвах, не си ма бедяха.

Бедят ма, мамо, хората, — бедиш са, дѣще, сама си.

Бежанова майка не плаче, Стоянова плаче.

Бежан скача, ²⁾ Стоян плаче.

Бежете крака да бягами. ³⁾

Беж, та бягай.

Бежете крака посрах са. — Разумѣва се от страх.

Бялка ядеш, бялка мамаш. — Една стара умница баба мѣсила пита, опекала прасе и отишла да търси стареца си. Заклучила кѣшката и скрила уж ключѣт. На пѣтѣтъ срезнала двѣ циганки: хем мари, циганки н'едни, рекла, да не сте отишли у дома да ни изядете прасето и питата че ви поразата

¹⁾ Тука я е член мѣжки род от ъ което се чува и като о, но често крайницата прѣобладава и по нея се прѣвраща в' женски род и приема още и друго опрѣдѣлене от женски род член като баччията, гюмрюкчията.

²⁾ а-та се чуе и като е скачет, плачет — скачат, плачат. Въобще в' западното нарѣче слѣд ч са чуе всякога е. Та и в' други като гонели, гонет, мѣлчели, можели.

³⁾ Зарад ж-то прѣдний слог останва е. беж, а не бяж, но в' полѣнскитѣ села, а още повече в' южнитѣ, това правило се не варди не се изговаря и в' тия случаи като: бяжете крака да бягами; недялѣ мари дя-й дятето.